

1883-10-10

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Johanne Luise Heiberg

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Rigsarkivet

Keywords:
Patronage, The Royal Theatre,
philanthropy

SUMMARY

Response to a request from Mrs. Heiberg and others for funds to hire a tenor at the Royal Theatre.

TRANSSKRIFTION

Carlsberg 10 1883.

Kjære Fru Heiberg

Jeg har i Aften modtaget et Brev som blandt flere Underskrifter ogsaa har Deres og da jeg kan udtale mig mere uforbeholdent til dem end til Andre - ja jeg kan godt tilføie end til nogen Anden - foretrækker jeg at rette mit Svar til Dem. Det er en stor Ære og en høist smigrende Tillid, der vises mig Henvendelsen gjennem dette Brev, men det er ogsaa et stort Ansvar, som derved lægges paa mig, naar det skal bero paa mig om vor Opera skal faae den Tenor, hvortil der er saa stor Trang, at det omtrent er et Livsspørgsmaal for den. De veed af hvad jeg har fortalt Dem, at min Formue er i en betydelig Grad reduceret, men jeg troer ikke at jeg har sagt Dem, at jeg for at bestride de overordentlige Udgifter til offentlig Brug og samtidig til de store og nødvendige Byggeforetagender for at

gjøre Carlsberg færdig, har maattet benytte min personlige Credit til at reise Laan til et Beløb af 800,000 Kroner og De vil let kunne forstaae at jeg under disse Omstændigheder maa anvende en streng Oeconomie i alle retninger og har maattet og fremdeles maa afslaae de talrige Opfordringer som daglig rettes til mig om Bistand saavel til private som til offentlige Foretagender. Det her omhandlede Anliggende ligger mig imidlertid saa meget paa Hjerte og den af saa høit skattede Mænd og Quinder til mig rettede Opfordring har gjort saa stærkt et Indtryk paa mig, at jeg ikke kan give et Afslag, naar jeg virkelig er den Eneste som Sagens Ordning afhænger af. Men er jeg virkelig den Eneste? Skulde f.Ex den musikelskende Henriques og hans Slægt ikke være at formaae til at bidrage en Deel? Jeg ved imidlertid ikke i hvor høi Grad Sagen haster og jeg vil derfor sige at dersom ingen Anden kan eller vil bidrage, saa skal jeg bidrage de omtalte 6000 Kroner, i al Fald som et Forskud indtil det maaskee lykkes at faae Andre til at tage Deel i Bidraget

De vil imidlertid let indsee at det er mig høist magtpaaliggende

ligeoverfor de Afslag jeg har givet og maa give Andre, som tildeels staae mig temmelig nær, at Ingen faaer at vide at jeg bortgiver en saadan Sum til Operaen. Men til hvem kan jeg betro denne Hemmelighed? og i hvis Hænder kan jeg lægge Midlerne uden at det med Lethed gjættes fra hvem de komme ? Kunde det ikke bedst skjules, naar Fallesen sagde, at det var lykkedes ham at faae de fornødne Midler til sin Disposition uden at han angav Kilden?

Jeg vilde da skrive et Brev til Professor Hartmann, hvori jeg udtalte min Beklagelse over ikke at kunne efterkomme Opfordringen og derefter under Tausheds Forpligtelse skrive til Fallesen uden at besøge ham.

Tjen mig i at sige mig Deres Mening om denne Fremgangsmaade er den rette.

Deres ærbødige og hengive
J. C. Jacobsen

Carlsberg 10 October 1883.

Kjære Lær Høiherg

Jeg har i Aften enottaget et Brev,
som blandt flere Underrettelser ogsaa har
Drevet og da jeg Lær udtale mig naar
indskrænkende til Dem end til Andre -
ja, jeg har gaaet tilføies, end til en anden
Anden - forstodde jeg at ville med Dem
til Dem. Det er en stor Brev og en
stort Jernvands Teltid, der vilde mig med
Jernvandsen gjennem den lille Brev, men det
er ogsaa et stort Brev, som dermed lægges
paa mig, naar det skal være paa mig og
nu Ogsaa skal gaa den Brev, for det
der er for det Brev, et det andet er
et Lær Jernvands for Dem. Det er
af det jeg har fortalt Dem, et min Lær
er i en betydelig Grad rettet, men
jeg Lær det at jeg har sagt Dem, at jeg
har at bestemt de uanset alle Udgifter
til offentlig Brev og for det til de store
og uanset alle Udgifter for at

gjennem Carlshøys fordy, som maattet bevilge
min ynsøndes Kredit til at udsætte Kæsen
til at betale af 800,000 Kroner og der med
lat kunne forstaaes at jeg under disse Omstæn-
digheder maaske rummer en stor Omsættelse
i alle Saluinger og som maattet og forudbet
enaa affaaes de talrige Opførdinger som
daglig maattet til mig og Likhed saerligt til
frøisale saer til offentlig Læse og andre.
Det som ansees at den Udsættelse ligger mig
ind i Hænde saer maattet den Hænde og den
af som saer Hænde. Men og Gennem det mig
maattet Opførding som gjort som Hænde og
Læse og mig, at jeg ikke kan give et
Affaaer, naar jeg virkelig er den første som
Læse Omsættelse affaaer af. Men er jeg
virkelig den første? Kunde jeg den
mest muligt Hænde og saer Hænde og
saer at saer maattet til at bidrage en Del?
Jeg er ind i Hænde og i saer saer Grad
Læse og jeg vil derfor seje at den saer
ingen anden kan eller vil bidrage, saer skal
jeg bidrage de antallet 6000 Kroner, i at saer
saer at Læse indtil det maatte liggende
at saer anden til at liggende i bidraget.

Da mit i meddelelse er indfaldet at det er
mig først enagtepligtigt ligeledes da
Aftag mig for givet og er en given Anden,
som lidenst som mig demselv er, at
Lugan faar at vide at jeg hadt en
Lugan som de Oparan. Men det
som kan jeg lidenst dem i demselv?
og i Lidenst dem jeg lidenst dem
uden at det er med Lidenst dem som
de demselv? Lidenst det er med Lidenst
med Fallesen sigte, at det er med Lidenst
som at faar de demselv demselv det er
Lidenst dem uden at faar demselv Lidenst?
Jeg vilde da dem at dem de demselv
Hartmann. Lidenst jeg vilde dem demselv
at dem demselv demselv demselv
og demselv demselv demselv demselv
Lidenst de Fallesen uden at demselv dem.
Giv mig i at sigte mig dem demselv
at dem demselv demselv demselv.

Lidenst demselv og demselv
J. C. Jacobsen